

گروه طالبان؛ از ورود به کابل تا مخالفت با حکومت جدید

رحیم حمیدی

و در صد آن بود تا از شرکت های مخابراتی مالیات جمع آوری نماید. شبکه القاعده به عنوان یک شبکه تروریستی بین المللی توان و قدرت نظامی به اندازه گروه طالبان نداشته است. هیچ گروه دیگری به اندازه گروه طالبان از مردم افغانستان قربانی نگرفته است. هیچ گروهی در افغانستان به اندازه گروه طالبان در ویرانی افغانستان سهم بیشتر نداشته است. طالبان به شمول شبکه حقانی که اکنون در ساختار گروه طالبان جای گرفته است بیشترین نیروهای امنیتی کشور را در اختیار گرفته است. با وجود همه این ها اما، حکومت افغانستان سیاست خود را در قبال گروه طالبان به صورت صریح تعریف ننموده است. این گروه همچنان مخالف سیاسی پنداشته می شود. مخالف سیاسی که تنها ابزار شان تفنگ، انتحار، انفجار و حمله بر مواضع نیروهای امنیتی کشور است. این گروه تا هنوز بسرادران ناراضی خوانده می شود. برادر ناراضی که مردم ملکی را هدف قرار می دهد و از غیر نظامیان به عنوان سیر دفاعی استفاده می کند.

غنی به پارلمان کشور سخنرانی نمود اما، یکبار دیگر برخی از اعضای گروه طالبان را دشمن مردم و حکومت افغانستان خواند. انتظار می رفت که رئیس جمهور غنی بعد از آن حمله گروه طالبان را دشمن شماره یک مردم و حکومت افغانستان بخواند. در آغاز سال جاری گروه طالبان حملات بهاری خود را تحت نام عملیات عمری آغاز نمود. این گروه تا این جای کار موفق شده است تهدیدات جدی خلق نماید. هلمند و کندوز را در آستانه سقوط قرار دهد. تعدادی از ولسوالی ها را در ولایت های مختلف تصرف نماید. براساس گزارش وزارت امور داخله گروه طالبان ۹ ولسوالی را در اختیار خود دارد. گمان ها اما، این است که گروه طالبان تعدادی بیشتری از ولسوالی ها را در اختیار داشته باشد. در یک و نیم دهه گذشته، گروه طالبان جدی ترین گروه مخالف مسلح دولت بوده است که تهدیدات جدی برای نیروهای امنیتی کشور خلق نموده است. سال گذشته، این گروه در صدد ایجاد حکومت موازی بودند

نشست چهار جانبه چهار دور در سطح مقامات بلند پایه چهار کشور برگزار شد. در دور چهارم این نشست چهار کشور از گروه طالبان و دیگر گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان خواست تا نماینده های با صلاحیت خود را به محل مذاکره بفرستند. گروه طالبان اما، دعوت هر چهار کشور را رد نمود. حکومت پاکستان اما، فشار بیشتر بر گروه طالبان نیاورد. مقامات این کشور گفته بود که اگر گروه طالبان حاضر به گفتگو و مذاکره نشود این کشور رهبران این کشور را از پاکستان اخراج می کند. پاکستان اما، به تعهد خود عمل ننمود. این مسئله منجر به سردی روابط میان کابل-اسلام آباد شد. در دور پنجم نشست چهار جانبه حکومت افغانستان مقامات بلند پایه حکومتی را نفرستاد. گروه طالبان در این مدت اما، حملات مهیب و دهشتناکی را در سراسر افغانستان انجام داد. در ماه ثور بر محافظین رجال برحسته حمله نمود و بیش از ۳۰۰ کشته و زخمی بر جای گذاشت. به دنبال آن رئیس جمهور

نشست چهار جانبه چهار دور در سطح مقامات بلند پایه چهار کشور برگزار شد. در دور چهارم این نشست چهار کشور از گروه طالبان و دیگر گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان خواست تا نماینده های با صلاحیت خود را به محل مذاکره بفرستند. گروه طالبان اما، دعوت هر چهار کشور را رد نمود. حکومت پاکستان اما، فشار بیشتر بر گروه طالبان نیاورد. مقامات این کشور گفته بود که اگر گروه طالبان حاضر به گفتگو و مذاکره نشود این کشور رهبران این کشور را از پاکستان اخراج می کند. پاکستان اما، به تعهد خود عمل ننمود. این مسئله منجر به سردی روابط میان کابل-اسلام آباد شد. در دور پنجم نشست چهار جانبه حکومت افغانستان مقامات بلند پایه حکومتی را نفرستاد. گروه طالبان در این مدت اما، حملات مهیب و دهشتناکی را در سراسر افغانستان انجام داد. در ماه ثور بر محافظین رجال برحسته حمله نمود و بیش از ۳۰۰ کشته و زخمی بر جای گذاشت. به دنبال آن رئیس جمهور

در ۲۶ سپتامبر ۱۹۹۶ گروه طالبان وارد کابل شد. ارگ ریاست جمهوری را گرفت. دکتر نجیب و برادرش را اعدام نمود. طالبان تا سال ۲۰۰۱ میلادی بر بخش زیادی از قلمرو افغانستان حکومت کرد. در سال ۲۰۰۱ میلادی ایالات متحده آمریکا بر افغانستان حمله نمود و امارت اسلامی طالبان را سقوط داد. پس از سقوط امارت اسلامی طالبان جریان های مختلف سیاسی و گروه های قومی در کنفرانس بن گردیدند و بر شکل دهی حکومت و نظام جدید سیاسی توافق نمودند. حکومت موقت، انتقالی شکل گرفت. پس از آن دو دوره حامد کرزی به عنوان رئیس جمهور منتخب حکومت کرد و پس از آن جای خود را به اشرف غنی داده است. در این دوره گروه طالبان اما، دست از جنگ و خشونت نکشید. نظامیان را هدف قرار داد و در برابر نیروهای امنیتی کشور جنگید. نتیجه آن قربانی شدن هزاران شهروند کشور و ویرانی کشور است. با وجود مقاومت و سرسختی گروه طالبان اما، حکومت سیاست روشن در قبال این گروه ندارد. گروه طالبان یا مخالف سیاسی و یا برادر ناراضی خوانده می شود. آیا وقت آن نرسیده است که نسبت به سیاست خود در قبال گروه طالبان تجدید نظر نماید؟ سردرگمی سیاست حکومت در قبال گروه طالبان از دوره دوم حکومت حامد کرزی، رئیس جمهور پیشین افغانستان شروع شد. در دوره دوم حکومت او تلاش ها به منظور کشاندن گروه طالبان به میز مذاکره آغاز شد. زیرا، افراد آزاد شده از زندان ها دوباره به صفوف گروه طالبان در میدان جنگ پیوستند.

با آمدن رئیس جمهور غنی تلاش ها برای گفتگو و مذاکره در سطوح مختلف شدت یافت. رئیس جمهور غنی به جای استفاده از منابع داخلی تلاش نمود پاکستان را متقاعد نماید تا گروه طالبان را به میز مذاکره بکشاند. برای این منظور شورای عالی صلح در سال ۱۳۸۹ تأسیس شد. با وجود تلاش های حکومت اما، گروه طالبان حاضر به گفتگو و مذاکره نشد. در دوره حکومت حامد کرزی، پاسخ گروه طالبان به دعوت حکومت افغانستان انتحار، انفجار و حمله بر مواضع نیروهای امنیتی کشور بود. در سال های پایانی حکومت حامد کرزی گروه طالبان دفتر قطر را تأسیس نمود. با این حال، گشایش دفتر سیاسی گروه طالبان در قطر نیز کمکی به روند صلح

سرمقاله از همبستگی ملی تا میثاق شهروندی

حفیظ الله زکی

مشروعیت دولت به انجام درست وظایف و مسؤولیت هایش بستگی پیدا می کند. یک دولت ممکن است از لحاظ قانونی مشروعیت نداشته باشد، اما پس از ارایه خدمات بهتر و ایجاد نظم و امنیت بیشتر مورد حمایت مردم قرار بگیرد. برعکس حکومت های هستند که از طریق انتخابات آزاد بر مسند قدرت تکیه می زنند؛ اما از این نمی توانند خدمات مناسب را برای مردم ارایه کنند و وضعیت اقتصادی، سیاسی و امنیتی را بهبود بخشند، موجب نارضایتی مردم را فراهم می آورند.

در واقع فلسفه دولتداری در این است که دولت ها زمینه خدمات اساسی را به گونه یکسان و برابر برای شهروندان فراهم سازند. تأمین خدمات عادلانه در زمینه های گوناگون در واقع اطاعت و فرمانبرداری از دولت را توجیه کرده و مردم را به اطاعت از قانون و حمایت و همکاری با حکومت تشویق می کند. در افغانستان حکومت ها پیش از آن که به زندگی و خواست مردم بپردازند، پیشرفت و آبادانی کشور را مدنظر داشته باشند؛ در فکر تحکیم پایه های قدرت خود از راههای غیر قانونی بوده اند. تمامی تصمیم گیری ها و سیاست ها به صورت آمرانه از بالا بر مردم تطبیق شده است.

از همین رو پدیده زور و اجبار در افغانستان به یک فرهنگ تبدیل شده است. یک دسته، گروه و یا حلقه سیاسی زمانی می تواند در این کشور نقش ایفا کند که در قدرت سهیم باشد و در مراکز تصمیم گیری نفوذ داشته باشد. سایر افراد و حلقه های سیاسی به گونه های مختلف یا سرکوب و از بین برده می شوند و یا در فرایندهای ملی مورد بی توجهی قرار می گیرند. نگاه انحصارگرایانه به قدرت، سبب می شود که افراد و گروه های ناراضی و حتا مردم، تنها راه نجات را در حذف و سرنگونی حکومت جستجو کنند.

موارد زیادی از شورش های مسلحانه، جنگ های تمام عیار، نافرمانی ها، اعتراض ها، قیام ها، کودتاها و حمله ها و تیرنگ های سیاسی، نشأت یافته از غلبه فرهنگ زور و تملک قدرت به صورت انحصاری و یکجانبه در کشور بوده است.

در جنگ های داخلی و پس از آن، علاوه بر تلاش حکومت ها برای حفظ سلطه سیاسی شان، نوعی بی باوری در حفظ ثبات سیاسی نیز حکمفرما بود. حکومت ها مطمئن نبودند که در شرایط جنگی بتوانند از نظام سیاسی موجود دفاع کنند، به این خاطر سران حکومت از موقعیت های پیش آمده به نفع انباشت ثروت و تحکیم قدرت شخصی شان بهره می جستند. دوره ظهور و تبارز شارلاتان های سیاسی که از قدرت شان در راه ترویج و گسترش فساد، تقویت فرهنگ غارت و چپاول سرمایه های ملی استفاده کردند.

این احساس متأسفانه در دوره جدید سیاسی نیز وجود داشت. مقامات حکومتی از سیل کمک های جامعه جهانی برای توسعه و آبادانی کشور و رفاه شهروندان نه تنها بهره نبردند که آن را در چرخه هولناک فساد قرار دادند و تا توانستند از آن در جهت تأمین منافع شخصی شان استفاده کردند. از اینرو با کاهش کمک ها، افغانستان یکباره در وضعیت بسیار بد اقتصادی قرار گرفت و سایه سیاه فقر و بیکاری بر زندگی مردم افغانستان مسلط شد. شکاف اجتماعی عمیق تر شد و فاصله میان طبقه زیر دست و بالادست جامعه به فاصله زمین و آسمان رسید. دریا نده سال گذشته مردم عادی کمتر از دستاوردهای کمک جامعه جهانی بهره مند شده اند.

برنامه همبستگی ملی اگرچه نسبت به برنامه های دیگر در نحوه ارایه خدمات اساسی برای مردم از مزایای زیادی برخوردار بود؛ اما ضعف سیستم نظارتی، نبود شفافیت در مصرف بودجه و کیفیت پروژه و حاکمیت فساد در تخصیص و تطبیق پروژه های ملی، از مؤثریت این برنامه نیز به شدت کاسته بود.

اکنون که برنامه میثاق شهروندی جایگزین برنامه همبستگی ملی شده و قرار است این برنامه تمام مناطق کشور و تمامی شهروندان را در شهرها و روستاها تحت پوشش بگیرد؛ این خواست برجسته می شود که دولت در این برنامه مسأله عدالت، برابری و برخورداری متوازن تمامی شهروندان را از مزایای برنامه میثاق شهروندی مورد توجه قرار دهد و سیستم نظارتی را تقویت کرده و با فساد باهر نوع آن مبارزه جدی نماید.

پولشویی

قسمت اول

های غیرقانونی ایجاد می کند (برای مثال: خرید و فروش بیابانی مواد مخدر که پرداخت ها به صورت نقد در مبالغ کم صورت می گیرد). پول ها وارد سیستم مالی با اقتصاد خرد شده یا به صورت قاچاق از کشور خارج می شوند. هدف پول شویان، خارج کردن پول از محل کسب شده است تا بدینوسیله از ردیابی مقامات رسمی دور بماند و در نتیجه آن را به صورت های دیگر همانند چک های سفارشی، سفارشات پستی و غیره تبدیل می کنند.

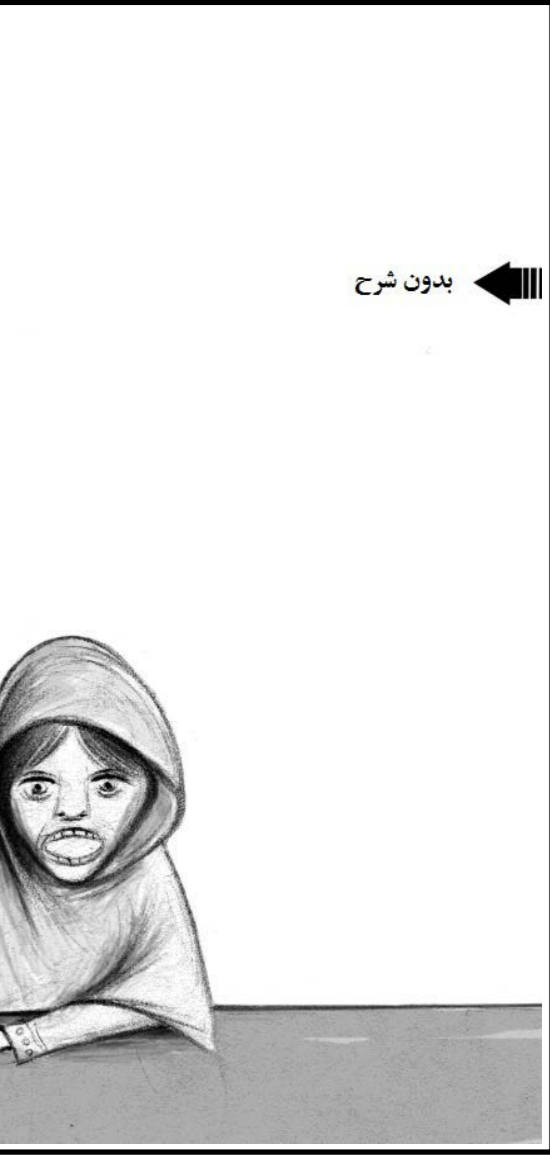
لایه بندی کردن: در روند لایه بندی کردن، اولین تلاش برای پنهان سازی یا تغییر شغل منبع مالکیت سرمایه ها از طریق ایجاد لایه های پیچیده معاملات مالی می باشد که مانع ردیابی حسابرسی می شود و نوعی بی هویتی ایجاد می کند. هدف لایه بندی، چندانمودن پول های غیرقانونی از منبع جرم است که عمداً با ایجاد شبکه ای پیچیده از معاملات مالی با قصد پنهان سازی از هرگونه روند حسابرسی همچون منبع و مالکیت وجوه صورت می گیرد. نمونه بارز این مسئله این است که با جایجایی پول ها به داخل و خارج حساب های بانکی خارج از کشور که متعلق به سهام بی نام شرکت های سوری می باشد، لایه بندی های از طریق انتقال سرمایه به طور الکترونیکی صورت می گیرد. به این قسری که بیش از ۵۰۰۰۰۰ انتقال الکترونیکی صورت می گیرد و نمایانگر بیش از یک تریلیون دلار انتقال وجوه به طور روزانه از طریق الکترونیکی است که اغلب آن قانونی است. اطلاعات واضح و کافی در مورد هر یک از انتقال الکترونیکی مبنی بر اینکه درایم پول رد و بدل شده کیثف است یا تمیز وجود ندارد. بنابراین روشی عالی برای پول شویان تلقی می گردد که می توانند پول کثیف خود را جایجا نمایند. سایر روش هایی که از سوی پول شویان مورد استفاده قرار می گیرد عبارت است از معاملات پیچیده با سهام، کالا و معاملات کارگزاران بازارهای آتی با فرض حجم خالص معاملات روزانه و میزان بالای از منابع بی نام موجود شناس ردیابی معاملات بسیار ناچیز می باشد. ادغام کردن: آخرین مرحله در چرخه پول شویی، ادغام کردن است. مرحله ای که پول با سیستم مالی و اقتصادی قانونی ادغام شده و با تمامی دارایی های دیگر در این سیستم یکسان می شود. پول شویان پول پاک شده را در اقتصاد ادغام نموده و وانمود می نمایند که از راه قانونی بدست آمده است. با انجام این مرحله، تشخیص قانونی یا غیرقانونی بودن ثروت بسیار مشکل است.

چیسث؟ از مردم نظرسنجی کنید، پاسخ اکثر آنها این است چیزی نمی دانند. چنین های کسب شده توجیه قانونی ندارد و برای اینکه از حالت غیر قانونی خارج شوند و مشکل پولهای معمول را به خود بگیرند، به وسیله پول شویی تطهیر می شوند. پول شویی به مجموعه عملیاتی گفته میشود که شخصی یا اشخاص حقیقی یا حقوقی برای مشروعیت بخشیدن به درآمدهای نامشروع آن عملیات انجام می دهند. انواع پولهایی که می تواند به صورت نام مشروع در جامعه مطرح باشد، به سه گروه پولهای کثیف و پولهای آغشته به خون، پولهای سیاه و پولهای خاکستری تقسیم می شود. پول شویی فرآیندی است که از طریق آن مبلغ زیادی پول را که به صورت غیرقانونی از قاچاق مواد مخدر، فعالیت های تروریستی یا جرایم سنگین دیگر کسب شده، به صورت قانونی جلوه دهد. پول شویی در تسهیل دست یابی به اهداف قاچاقچی مواد مخدر، تروریست، جرایم سازمان یافته، دلالان داخلی، مالیات گریزان و همچنین افراد بسیار دیگری می خواهند توجه مقامات را از چگونگی کسب ثروت های بادآورده خود از فعالیت های غیرقانونی دور کنند، نقش اساسی دارد. مراحل پول شویی: اولین مرحله در چرخه پول شویی، سرمایه گذاری است. پول شویی تجاری نقدینگی است که مبالغ عظیمی پول را از فعالیت

پول شویی چیست؟ پول شویی زمانی اتفاق می افتد که درآمد های کسب شده توجیه قانونی ندارد و برای اینکه از حالت غیر قانونی خارج شوند و مشکل پولهای معمول را به خود بگیرند، به وسیله پول شویی تطهیر می شوند. پول شویی به مجموعه عملیاتی گفته میشود که شخصی یا اشخاص حقیقی یا حقوقی برای مشروعیت بخشیدن به درآمدهای نامشروع آن عملیات انجام می دهند. انواع پولهایی که می تواند به صورت نام مشروع در جامعه مطرح باشد، به سه گروه پولهای کثیف و پولهای آغشته به خون، پولهای سیاه و پولهای خاکستری تقسیم می شود. پول شویی فرآیندی است که از طریق آن مبلغ زیادی پول را که به صورت غیرقانونی از قاچاق مواد مخدر، فعالیت های تروریستی یا جرایم سنگین دیگر کسب شده، به صورت قانونی جلوه دهد. پول شویی در تسهیل دست یابی به اهداف قاچاقچی مواد مخدر، تروریست، جرایم سازمان یافته، دلالان داخلی، مالیات گریزان و همچنین افراد بسیار دیگری می خواهند توجه مقامات را از چگونگی کسب ثروت های بادآورده خود از فعالیت های غیرقانونی دور کنند، نقش اساسی دارد. مراحل پول شویی: اولین مرحله در چرخه پول شویی، سرمایه گذاری است. پول شویی تجاری نقدینگی است که مبالغ عظیمی پول را از فعالیت

مقدمه پول شویی، تطهیر و قانونی جلوه دادن عواید حاصل از رفتارهای مجرمانه می باشد. امروزه پول شویی به دلیل رشد چشمگیر جرایم و اعمال خلاف در سطح جهان، رشد بسیاری یافته است بطوریکه به یکی از مضطحات حاد اقتصاد جهانی تبدیل شده و رشد و توسعه اقتصاد جهانی را مورد تهدید قرار داده است. به همین دلیل عزم جامعه بین المللی بر مبارزه با آن متمرکز شده است و تدابیر مختلفی را برای نیل به این امر بکار برده اند. در ایران نیز مدتی است که توجه ها به سمت آن جلب شده است. در این مقاله به شناسایی موضوع و راههای مبارزه با آن پرداخته خواهد شد. پول شویی یک فعالیت غیرقانونی است که در طی انجام آن، عواید و درآمدهای

ناشی از اعمال خلاف قانون، مشروعیت می یابد. به عبارت دیگر پولهای کثیف ناشی از اعمال خلاف به پولهای تمیز تبدیل گردیده و در بدنه اقتصاد جایگزین می شود. این عمل، یک روش معمول و منطقی برای بدست آوردن سود از فعالیتهای غیرقانونی برای مجرمان می باشد. پول شویان کسانی هستند که یا خود اعمال خلاف را انجام داده و پولهای ناشی از آن را تطهیر می کنند و یا افرادی هستند که پولهای خلاف را بطور آگاهانه یا نا آگاهانه در سیستم مالی و اقتصادی کشور وارد میکنند. خلافکاران از طیف وسیع اعمال غیر اخلاقی و غیر قانونی مانند قاچاق مواد مخدر، تقلبات، تروتهای قابل مصادره، گروهانگیری، قمار و همچنین اهدای پول به سازمانهای تروریستی و حتی تقلبات مالی در اینترنت و یا دیگر ابزار اطلاع رسانی سوده های کلانی را بدست می آورند. وجون ردیابی ایمن افراد در معاملات مالی و بانکی به صورت زنجیروار در وجوه پس انداز شده آنها آشکار می گردد، بنابراین مجرمان از ابزارهای مالی مانند چکها، کارتهای اعتباری (credit card) و کارتهای هوشمند (smart card) اجتناب کرده و به استفاده از پول نقد رو می آورند. پول نقد نیز به علت عدم مزیت نسبت به سایر ابزارهای مالی مانند حجم بالا، مشکلات در حمل و نقل و کاهش قدرت خرید در طول زمان به ناچار به پول شویان داده می شود تا در طی مراحل به شبکه اقتصادی کشور وارد گردد.

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دربارین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۷

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده باز گردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com